

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Ὡς ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπασι ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

τὸ **Μη Χάνεσαι** θὰ ἐκδίδεται **πεντάκις** τῆς ἐβδομάδος, ἦτοι **Δευτέραν, Τετάρτην, Πέμπτην, Παρασκευὴν** καὶ **Κυριακὴν**. Τὰς τέσσαρας πρώτας ἡμέρας θὰ δίδεται εἰς πώλησιν τὸ ἑσπέρασ, κατὰ τὰς 4—5 μ. μ. τὴν δὲ Κυριακὴν τὸ πρωί.

Οὕτω θὰ κατορθώσωμεν νὰ τελειώσωμεν ὀλιγορώτερα τὸν περιφημον **Λυκογιάννην** χάριν τῶν ἀνυπομονούντων ἀναγνώστων του.

Ἡ προσθήκη ἐνὸς ἔτι φύλλου οὐδεμίαν αὐξήσει τῆς συνδρομῆς ἐπιφέρει.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΟΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ ΑΥΤΩΝ

Τὸ *Μη Χάνεσαι* δὲν ἀντίει εἰς κόμμα. Εἶνε ἐλεύθερος σκοπευτής, ὅχι διὰ νὰ βάλῃ κατὰ τῶν κομμάτων, ἀλλὰ διὰ νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐξετάζῃ τὰ κατ' αὐτά. "Αν ἀνήκεν εἰς κόμμα τὸ *Μη Χάνεσαι*, θὰ ἐξεπροσώπει μόνον τὰς ἰδέας καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ κόμματος· καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει δὲ, ὅτι τὸ κόμμα τοῦτο ἦτο ἅγιον, ἢ ἐξ εὐλαβείας πίστις πρὸς αὐτὸ θὰ ἀπειργεν ἡμᾶς ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ περιβάλλου τῆς μερίδος. Ἄλλ' ἡμεῖς δὲν ἀγαπῶμεν τὸ μάρδρμα· θέλομεν νὰ μᾶς βλέπωσι πάντες, θέλομεν πάντας νὰ βλέπωμεν καὶ ἡμεῖς, καὶ ποθοῦμεν νὰ δυνάμεθα, λέγοντες τὴν ἀλήθειαν, νὰ γινώμεθα πιστευτοί. "Ὅτι παντὸς ἄλλου ἀποστρεφόμεθα εἶνε αἱ παρεξηγήσεις. Αὐταὶ ὑποθέτουσιν ἀμοιβαίας πλαγίας σκέψεις. Εἶνε δὲ ψεῦδος τὸ ἐπὶ ὀπισθοδουλία καὶ κρίνεσθαι καὶ κρίνειν, καὶ τὸ ψεῦδος εἶνε πάντοτε ψεῦδος.

Τὸ ζήτημα τῆς συστάσεως, τῆς κινήσεως, τῆς ὑπάρξεως τῶν κομμάτων κεῖται ἐπὶ τοῦ τάπητος. Τὸ ἔθικεν ἐπ' αὐτοῦ ὁ θάνατος μεγάλου ἀρχηγοῦ μεγάλου πολιτικοῦ κόμματος, τοῦ *Κομμουνδούρου*. Εἶνε δὲ φλογερὸν τὸ οὕτω τεθὲν ζήτημα, διότι ἀρχὴν ἔχει καὶ τέλος τὴν προσωπικὴν

φιλοδοξίαν τῶν περὶ τὴν πλουσίαν ταύτην κληρονομίαν περιθωροβούντων συζητητῶν. Καὶ διὰ τοῦτο ἀκούεσθαι ἔνθεν μὲν θερμὰ καὶ εὐλαβῆ αἰσθήματα ἐν κατάνυξαι ἐκπεμπόμενα, ἔνθεν δὲ φιλοτεχνουμένας βαθεῖας περὶ τῶν δικαίων καὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἀπορφανισθέντος κόμματος σκέψεις, ἔνθεν ἐκδηλουμένην θλιψὴν ἄφατον ἐπὶ τῇ ζημίᾳ τῆς πολιτείας ἐὰν τὸ μέγα ἐκεῖνο κόμμα ἀποσυντεθῇ, καὶ ἐκείθεν ἄλλα καὶ πάλιν ἄλλα. Ἄλλ' οὐδαμῶθεν ἀκούεται ἡ πρακτικὴ καὶ ἀναπόδραστος ἐν τοῖς πράγμασιν ἀλήθεια· διότι ἂν πανταχοῦ ἡ ἀλήθεια σώζει, ἐδῶ ἡ τάλαινα διαλύει εἰς ἀτμούς χρυσᾶ ἄνεира, σώζουσα μὲν τὴν οὐσίαν, ὡς ἀλήθεια, ἀλλ' ἀφυπνίζουσα τοὺς ὄνειρευμένους καὶ ἀπολίδουσα αὐτοὺς ἐν τῇ γυμνότητι τῶν νυκτερινῶν ὥρων εἰς τὴν πεζὴν πραγματικότητά.

Οὐδέποτε ἐπιστεύσαμεν, διὲ ἡ χθὲς καὶ πρόην περιθρολουμένη καὶ διατυμπανιζομένη σύνταξις τοῦ Κομμουνδουρικοῦ κόμματος περιείχεν ἐννοιάν τινα πραγματικὴν. Διὰ τοῦτο ἀπεξεδεχόμεθα τὸ ἐπὶ τέλει συμβᾶν μᾶλλον ἢ πράχθην, ἦτοι τὴν ἀπόφασιν τῶν συνελθόντων φίλων τοῦ Κομμουνδούρου τοῦ νὰ μὴ ἀποφασίσωσι τί. Εἶπομεν συμβᾶν καὶ οὐχὶ πράχθην, διότι εἰ καὶ πιστεύομεν, ὅτι ὑπῆρξαν καὶ μέλη τοῦ κόμματος εἰλικρινῶς ἐργασθέντα ὑπὲρ τῆς ἐκβάσεως ταύτης, φρονοῦμεν, ὅτι καὶ ἄνευ αὐτῶν τὸ πρᾶγμα ἐκεῖ θὰ κατέληγεν. "Ἐποεπε νὰ ἀγνοῇ τις τέλεον τί εἶνε κόμμα πανταχοῦ μὲν, ἀλλ' ἐν Ἑλλάδι πρὸ πάντων ἔπρεπε νὰ μὴ ἔχῃ ἰδέαν τινα περὶ τοῦ τί εἶνε καὶ τί πρέπει νὰ ἦεν ὁ ἀρχηγὸς κόμματος, ὅπως φρονῇ ἄλλως.

Τὰ κόμματα πανταχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ἔπαυσαν ἔχοντα τὰς κοινῶς λεγομένας ἀρχάς. Ἐξαιρέσει τῶν ἔθνων, ἐν οἷς παλαίουςι περὶ τὸν θρόνον ἢ περὶ τὴν μορφήν τῆς κυβερνήσεως καὶ ἔνθα ἡ μόνη ἀρχὴ ἐκάστου τῶν παλαιόντων κομμάτων εἶνε ἡ ἀρνήσις πάσης ἀρχῆς, ἦτοι ἡ ἀνατροπὴ τῆς καθεστηκυίας τάξεως, οὐδαμοῦ ὑπάρχουσι πλέον καθολικαὶ διαίρεσεις ἀφορῶσαι εἰς πολιτικά, κοινωνικά ἢ θρησκευτικὰ ζητήματα. Ἡ καταπληκτικὴ ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ πρόοδος ἔλυσε σχεδὸν πάντα τὰ ζητήματα ταῦτα καὶ ἀπῆλλαξε καὶ πολιτεῖαν καὶ κοινωνίαν φθοροποιῶν σαράκων κατατρογόντων τὰ σπλάγγνα αὐτῶν. Διὰ τοῦτο βλέπομεν εὐτυχῶς σήμερον ἐν Ἀγγλίᾳ, ἔνθα τὰ

κόμματα διεδραμάτισαν ἀλληλοδιαδόχως εἴτε λαμπρὸν, εἴτε ἀπαίσιον πρόσωπον, τὸν Γλάδστονα συνεχίζοντα καὶ ἐπιτείνοντα μάλιστα τὴν πολιτικὴν τοῦ Βικονσφίλδ, τὸν Δέρβυ ὑπουργὸν τοῦ Γλάδστονα, τὸν Δίλκε χθὲς μὲν ὑφυπουργὸν, σήμερον δὲ συναδέλφον.

Ἐν Ἑλλάδι περὶ οὐδενὸς διχογνωμοῦμεν. Πάντα τὰ ζητήματα εἶνε λελυμένα παρ' ἡμῖν τῇ πανδήμῳ συγκαταθέσει. Ἐρίζομεν δὲ μόνον περὶ τῆς ἐξουσίας, καὶ ἐρίζομεν περὶ αὐτῆς οὐχὶ ἐκ φιλαρχίας—ἀς παραδεχθῶμεν τοῦτο καὶ ἡμεῖς—ἀλλ' ἐν τῇ πεποιοῦσιν ὅτι διὰ τῆς ἐξουσίας θὰ ἐφαρμόσωμεν πληρέστερον, ἐπιτυχέστερον, τιμιώτερον τὰς γενικῶς παραδεδεγμένας ἀρχάς. Ὡστε τὰ κόμματα ἐν Ἑλλάδι βάσιν μὲν ἔχουσι τὴν ἐπὶ τῶν ἀντιπάλων ἠθικὴν καὶ διανοητικὴν ὑπεροχὴν, ἄθλον δὲ ἐν τῇ πάλῃ αὐτῶν τὴν κατάληψιν τῆς ἀρχῆς.

Τοιαῦτα τὰ κόμματα. Ὅμαδες διεκδικοῦσαι ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν διπλῆν ταύτην ὑπεροχὴν ἐν ἐκάστῳ τῶν μελῶν αὐτῶν, κατ' ἀναπόδραστον ἀνάγκην ὀφείλουσι νὰ παρίστανται ἐν τῷ προσώπῳ ἀρχηγοῦ, ὡμολογημένην κεντημένου ὑπεροχὴν ἐπὶ τῶν ὀπαδῶν αὐτοῦ, ὅπως προσωποποιῇ ταύτην ἀπέναντι τῶν ἀντιπάλων κομμάτων καὶ ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ἔθνους. Ἄλλ' ἡ προσωπικὴ ὑπεροχὴ τοῦ ἀρχηγοῦ δὲν εἶνε οὔτε δύναται νὰ ᾔη προῖον τῆς ἐκ τῶν προτέρων συγκαταθέσεως τῶν μελῶν τοῦ κόμματος· αὕτη πρόπει οὐ μόνον νὰ ἐνυπάρχη φύσει ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἀρχηγοῦ, ἀλλὰ καὶ ν' ἀποδειχθῇ διὰ μακρᾶς καὶ ἐπιπόνου ἐργασίας, νὰ πιστοποιηθῇ ἐν τοῖς πράγμασι, νὰ ἐπικρατήσῃ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐν τῇ κοινῇ πεποιθήσει τῶν μελῶν τοῦ κόμματος, νὰ μεταδοθῇ εἰς τὴν βουλὴν, εἰς τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα, εἰς τὸ ἔθνος καὶ εἰς αὐτὰς ἔτι—τοῦτο δὲ εἶνε ἴσως τὸ ἔθνικῶς ὠφελειμώτατον—τὰς κυβερνήσεις τῶν ξένων ἔθνων.

Ἄν τοιοῦτος πρόπη νὰ εἶναι ὁ ἀρχηγός, ἡ ἀνάδειξις αὐτοῦ ὀφείλει νὰ συμβαδίζῃ πρὸς τὴν σύστασιν τοῦ κόμματος. Οὕτω παρ' ἡμῖν οἱ ἀρχηγοὶ συνιστῶσι τὰ κόμματα. Ἀρχονται ἀπὸ ἐνός, ἀπὸ δύο, ἀπὸ πέντε ὀπαδῶν, βαδίζουσιν ἐν ἀρχῇ δειλῶς, βραδύτερον τολμηρότερον καὶ μετὰ πόνους καὶ μάχους, καὶ κινδύνους ἀφικνοῦνται εἰς τὸν σκοπὸν, ἀλλὰ μόνον οἱ ἔχοντες τὰ ἔμφυτα τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ ἀναπόφευκτα προσόντα. Ἐνθα τὰ προσόντα ταῦτα δὲν ὑπάρχουσιν, ἡ θέλησις οὐδὲν κατορθοῖ καὶ ὁ ἐστερημένος αὐτῶν ὅσῳ θερμότερον ποθεῖ τὴν ἀρχηγίαν, τόσῳ μᾶλλον ἀπομακρύνεται αὐτῆς. Θὰ εἶναι δὲ εὐτυχῆς ἂν ἀποτύχη τοῦ σκοποῦ, χωρὶς νὰ γείνη συγχρόνως καὶ καταγέλαστος.

Ἐπειδὴ δὲ περὶ τοῦ Κουμουन्दουρικῦ κόμματος πρόκειται, τὸν ἀρχηγὸν αὐτοῦ φέρομεν εἰς παράδειγμα. Ὁ Κουμουन्दούρος ἐπολιτεύετο ἐν τοῖς πρώτοις ἀπὸ τοῦ 1855, ἤτοι πρὸ 30 περίπου ἐτῶν. Ἀφίνομεν τὰ ἐπὶ τῆς πρώτης δυναστείας· τότε δὲν ὑπῆρχον κόμματα ἐλευθέρου κοινοβουλευτικῆς βίου. Ἀλλὰ τὰ τότε αὐθαίρετως ὑπὸ τῆς βασιλείας γιγνόμενα ὑπὲρ προσώπων, ἐὰν τὰ πρόσωπα ταῦτα εἶχον τὴν ἔμφυτον ἐκείνην ἀξίαν, ἦνοιγον πάντως πρὸ αὐ-

τῶν στάδιον ἐνεργείας, ἰδίᾳ δὲ καθίστων ὑπὲρ αὐτῶν προηγούμενα. Μετὰ τοιούτων προηγούμενων ὁ Κουμουन्दούρος καὶ εἰς τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1862 ἔλαβε μέρος, καὶ τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως μετέσχεν. Ἄλλ' ὅμως δὲν κατόρθωσε νὰ γείνη ἀμέσως ἀρχηγός. Εἶχε μὲν ὀπαδοὺς τινὰς, κῆξαν τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ἐπάλαυε δὲ πάντοτε ἐν δευτερευούσῃ θέσει, τῇ τοῦ κομματάρχου. Μόνον ὅτε τῷ 1865 ἀνερρήθη εἰς τὴν πρωθυπουργίαν, μόνον ἔκτοτε ἠδυνήθη νὰ εἴπῃ οὐχὶ ἔτι ὅτι ἐγένετο ἀρχηγός, ἀλλ' ἀπλῶς, ὅτι ἐχάραξε τὴν πρὸς τὴν ἀρχηγίαν ἀγούσαν ὁδόν. Καίπερ ἐνεργήσας τὰς πρώτας ἐκλογάς, ἀνετράπη ὑπὸ τῆς βουλῆς, τῆς ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ ἐκλεχθείσης, πρωτοστατοῦντος τότε, ἐν ἔτει 1865, τοῦ Δεληγεώργη, ὅστις ὁμοίως ἐπὶ τῇ ἀρχηγίᾳ καὶ δυσχερεστέρους ἐδέησε ν' ἀγωνισθῇ καὶ ἐπιτυχῶς ἠγωνίστατο ἀγῶνας. Ὁ Κουμουन्दούρος δὲν ἔγεινεν ἀρχηγός πολιτικῆς μερίδος ἀναμφισβήτητος εἰμὴ κατὰ τὸ 1867, ὡς ὁ Δεληγεώργης κατὰ τὸ 1870, ὀριστικώτερον δὲ τῷ 1872.

Τοιοῦτον προσωπικὸν κενὸν προσεποιοῦντο πιστεύοντες ὅτι δύναται νὰ πληρώσῃ διὰ χειροτονίας ἢ ἐκλογῆς (!) οἱ ἐκ τῶν κουμουन्दουρικῶν κατακοπτόμενοι ὑπὲρ ὀργανώσεως τοῦ ὄργανοῦ κόμματος, δηλαδὴ ὑπὲρ ἀρχηγίας! Ὡς ἠδυνήθημεν νὰ ἐννοήσωμεν, τρεῖς ἦσαν ἢ δύο μᾶλλον αἱ κατηγορίαι εἰς ἀς πρόπει νὰ κατατάξῃ τις τοὺς τὴν σύνταξιν τοῦ κόμματος ὑποστηρίζοντας φίλους τοῦ Κουμουन्दούρου. Εἰς τὴν πρώτην ἀνήκον οἱ γλιχόμενοι ἀρχηγίας· ἤξευρον αὐτοὶ, ὅτι μόνη ἡ σκέψις περὶ ἀρχηγοῦ ἔρει νὰ διασπείρῃ εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τὴν μερίδα, ἀλλ' αὐτὸ ἐπεζήτησαν, πεποιοῦτες, ὅτι ἐν τῇ ἀνεμοζάλῃ ἐκείνοι τοῦλάχιστον ἐκ τῶν φίλων, οἵτινες ἀπεφάνθησαν ὑπὲρ αὐτῶν ὡς ἀρχηγῶν, θὰ μείνωσιν ὀπαδοὶ αὐτῶν. Ἦσαν ἄτομα σήμερον, καὶ δὲν θὰ ἔχον βεβαίως ἐμφανιζόμενοι, αὔριον μετὰ 15 ἢ 10 ὀπαδῶν. Εἰς τὴν κατηγορίαν τὴν δευτέραν ἀνήκον οἱ ἀποφασίσαντες ἤδη ἐν ἑαυτοῖς, εἰ πρακτικώτεροι ὁμολογουμένως, εἴτε ν' αὐτομολήσωσιν εἰς τὸν Τρικουπὴν, εἴτε νὰ προσφύγωσιν εἰς τὸν Δεληγεώργη, εἴτε ν' ἀναγνώρισωσιν ἀρχηγὸν αὐτὸν τὸν τέως ἀντίπαλον τῆς μερίδος τῶν Δεληγιάννην. Ἀμφισβάλλομεν ἂν περιελάβανέ τινα ἢ τρίτην κατηγορίαν, εἰς ἣν τάσσομεν τοὺς ἐξ ἀπλοϊκότητος πιστεύοντας τὸ δυνατὸν τῆς συντάξεως τοῦ κόμματος. Τόσον ἀπλοϊκὸν οὐδένα τῶν βουλευτῶν θεωροῦμεν.

Ἴδου διὰ τί ἀπεκαλέσαμεν συμβᾶν καὶ ὄχι πράξιν τὴν φυσικὴν καὶ ἀναπόδραστον ἀποτυχίαν τῶν ἐπὶ συντάξει τοῦ κουμουन्दουρικῦ κόμματος μηχανοραφίῶν. Ἀλλὰ διὰ τί εἶπομεν ταῦτα καὶ διὰ τί θὰ ἐπανελάβωμεν, ἐν ἀνάγκῃ, εἰς τὰ περὶ κομμάτων ἐν Ἑλλάδι; Εἶπομεν ταῦτα σήμερον, διότι ὑπεσχέθημεν χθὲς ν' ἀναπτύξωμεν τὰ ἐν τῇ βουλῇ περὶ τῆς λειτουργίας τῶν θεσμῶν καὶ τῶν καθηκόντων τοῦ βασιλέως λεχθέντα, καὶ διότι φρονοῦμεν ὅτι τὸ σπουδαῖον καὶ ἐπιτακτικὸν τῶν τελευταίων μάλιστα τούτων, τῶν βασιλικῶν καθηκόντων, ἐπέτεινεν ὁ θάνατος τοῦ ἐτέρου τῶν ἀνεγνωρισμῶν ἀρχηγῶν πολιτικῶν κόμματος. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπου ὑπὲρ πάντα ἄλλον τόπον ἤξεν· ρουν τί σημαίνει κοινοβουλευτικὴ πολιτεία, καλεῖται ἀντιπολίτευσις τῆς βασιλείας, ἀπαρλλάκτως ὡς ἡ κυβερνήσις καλεῖται τῆς βασιλείας κυβερνήσις. Τῷ ὄντι ἡ ἀντιπολί-

τεύσις παλαιούσα μὲν ἐλέγχει καὶ καθοδηγεῖ τὴν κυβέρνησιν, δρῶσα δὲ ἐν ἐνότητι περιέχει ἐν ἑαυτῇ δυνάμει τὴν διάδοχον κυβέρνησιν. Ἀλλὰ τοιαύτη ἀντιπολίτευσις δὲν ὑπάρχει σήμερον, οὐδὲ εἶνε δυνατὸν τεχνικῶς νὰ κατασκευασθῇ. Οὕτω δὲ οὔτε ἐλεγχος καὶ ὁδηγία ἐν τῷ παρόντι ὑπάρχει, οὔτε δρατὴ ἐν τῷ μέλλοντι ἐλπίς ἐπιφαίνεται. Τὸ ἄρμα τῆς πολιτείας ἀπώλεσε τὸν ἕνα τῶν τροχῶν αὐτοῦ. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτερόποδος τούτου ἄρματος ἰστάμεθα πάντες, ἀπὸ τοῦ ἀπλοῦ πολίτου μέχρι τοῦ βασιλέως.

Καιροσέικ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ Καρτερία δυσιυχῶς, τὸ νέον ἀναθεωρητικὸν ὄργανον ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ ἐντίμου καὶ πλήρους κρίσεως βουλευτοῦ Καλαθρῦτων γραφόμενον, παρουσιάσθη εἰς τὸ κοινὸν χωρὶς νὰ κάμῃ κάμμειαν ἐντύπωσιν. Τὰ ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ διατυπωθέντα περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ πολιτεύματος καὶ παλινορθώσεως τῆς γερουσίας οὔτε ὑπεστηρίχθησαν δι' ἐπιχειρημάτων οὔτε ἀνεπτύχθησαν. Τὸ δὲ ἐν τέλει ὑποδείχθη ὅτι ὁ κ. Πετιμεζᾶς δὲν ἀποβλέπει εἰς πρωτοκαθεδρίαν, ἤτοι εἰς πρωθυπουργίαν, ἀλλ' εἰς ἀπλὴν μόνον ὑπουργείαν, συνετέλεσεν εἰς παντελῆ ἐξασθένησιν τῆς ὅλης ἐντυπώσεως. Ὁ κ. Πετιμεζᾶς δὲν εἶχεν ἀνάγκην νὰ ἐκδώσῃ ἰδίαν ἐφημερίδα διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τίτλου χαρτοφυλακίου. Τιμὴ παντὸς πρωθυπουργοῦ, καὶ ὄχι μόνον τιμῆ, ἀλλὰ καὶ δύναμις ἀπὸ πολλοῦ ἤδη νομίζεται ἢ πρόσκτησις τοῦ κ. Πετιμεζᾶ ὡς συναδέλφου καὶ συνυπουργοῦ. Τὸ μόνον παρυσιαζόμενον νέον εἶνε ὅτι ὁ κ. Πετιμεζᾶς θέτει ὡς ὄρον συνυπηρεσίας τὴν ἀποδοχὴν τῶν ἀναθεωρητικῶν ἀρχῶν του· ἀλλὰ τότε δὲν θὰ ἐνέργει ὡς ὑπουργὸς ἀπλοῦς, ἀλλ' ὡς πρωθυπουργὸς καὶ ὁ ἀρχηγὸς ἐκεῖνος ὅστις θ' ἀπεδέχετο τοὺς ὄρους τοῦ κ. Πετιμεζᾶ ἔπρεπε συγχρόνως ν' ἀνταλλάξῃ τὴν θέσιν του μὲ τὴν θέσιν τοῦ κ. Πετιμεζᾶ, γινομένου αὐτοῦ ἀρχηγοῦ καὶ ἐκεῖνου συνυπουργοῦ. Τοῦθ' ὅπερ εἶνε ἀνωμαλία. Ἐν γένει εἴμεθα κατὰ τῆς συστάσεως νέων ἐφημερίδων, ἀνευ σκοποῦ καὶ ἀνευ κυρίως δυνάμεως. Αὐτὴ ἢ ἀποκέντρωσις καὶ ὁ κατατεμαχισμὸς ἐν τῷ τύπῳ συντελεῖ εἰς τὴν ἐξασθένησιν τῆς δυνάμεως αὐτῆς ἐπὶ κακῷ τοῦ τόπου. Ὁ κ. Πετιμεζᾶς ἐάν εἶχε ἰδέας τινὰς νὰ ἐκθέσῃ διὰ τῆς δημοσιογραφίας, εἰς πᾶσαν ἐφημερίδα θὰ ἐφιλοξενεῖτο μετ' εὐγνωμοσύνης. Ἀλλὰ ἡ ἐκδοσις ἰδίας ἐφημερίδος, ἀνατυπούσης καὶ ἐπαναλαμβανούσης τὰ ἄλλα τῶν ἡμερησίων, γινομένη ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις σπουδαίου πολιτευομένου, εἶνε φορολογία καὶ ὑλικὴ καὶ πνευματικὴ ἀναξία· καὶ διὰ τοῦτο εὐχόμεθα τὴν ταχεῖαν τῆς Καρτερίας ἀνάληψιν.

Αἱ πτωχαί, πτωχαί νῆσοι! Ἰδοὺ πῶς ἐφύτρωσε ἡ εὐλογία στὴν Κέα! Ἐνας ἐξ Ἀθηναίων εὐλογίων ὑπῆρξεν ὁ Κάδμος τῆς ἐπιδημίας· ὁ δημοτικὸς ἱατρός τῆς νήσου ἐξέλαβε τὴν εὐλογίαν γιὰ κοκκινάδα· κολᾷ τὸ παιδί τοῦ παπᾶ· ὁ δημοτικὸς ἱατρός τῆς νήσου θριαμβεύει· κοκκινάδα καὶ αὐτό. Πεθαίνει τὸ παιδί τοῦ παπᾶ· ὅλη ἡ νῆσος συρρεῖ εἰς τὴν κηδεῖαν. Οἱ συγγενεῖς πρὸς ἐπίδειξιν πένθους τὸ κατὰσχάζονται λυσσασμένοι. Τὴν ἐπαύριον εἰσοσιπέντε

κρούσματα ἐν ὅλῃ τῇ νήσῳ. Ὁ δημοτικὸς ἱατρός ἀπέναντι τοῦ ἀριθμοῦ αὐτοῦ τρέχει καὶ εὐρίσκει ἄλλον ἱατρὸν τῆς νήσου, τὸν Περίδην, ἵνα συγκροτήσῃ συμβούλιον :

— Μωρὲ μπάς κ' εἶναι εὐλογία ἢ κοκκινάδα ;

ἜΟλα αὐτὰ εἶναι ἱστορικὰ, ἱστορικώτατα, ὅπως εἶναι ἱστορικὸς καὶ ὁ Δήμαρχος τῆς Νήσου κ. Ἱερομνήμων, ὅστις οὐδὲ περὶ δαμαλίδος ἐφρόντισεν, οὐδὲ περὶ ἀπομονώσεως τῶν προσβληθέντων, διότι ὅλοι ὁ διάβολος τῶφερε νὰ εἶναι ἄνθρωποι τοῦ κόμματος ! Καὶ ἔπρεπε νὰ μείνωσιν ἐλεύθεροι !

Τὰ αὐτὰ συμβαίνουσι καὶ ἐν Πόρῳ, τὰ αὐτὰ ἐν Πύργῳ, ἐν Καλάμαις, πανταχοῦ. Καὶ οὔτε δαμαλίδα, οὔτε κἂν γλυκερίνην δὲν ἔχουν αἱ ταλαίπωραι ἐπαρχίαι. Αὐταὶ ἀποτείνονται εἰς τοὺς γελοίους βουλευτάς των, οἱ γελοῖοι βουλευταὶ εἰς τὸν κ. Ἀναγνωστόπουλον, καὶ ὁ κ. Ἀναγνωστόπουλος τοὺς προπέμπει μὲ ἐν μειδιάμα καὶ μίαν εὐφραν.

Χάριν πλειονὸς ἀκριβείας : Ὁ κ. Μιχαὴλ Μελάς δὲν προσέφερε τὰς διὰ σπύρτου ὑπηρεσίας του εἰς τὸν βασιλέα τὴν ἡμέραν τῶν Ἱπποδρομιῶν ἅπαξ μόνον, ἀλλὰ τρεῖς.

Ἡ σκληροτέρα πρωταπριλιά τῆς Νέας Ἐφημερίδος ἦτο περὶ Βαλέττα ὡς ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ὁ πτωχὸς βουλευτὴς Θήρας. Ἐξωρῆθη ἐκ βαθέων τοῦ κρανίου του τὸ θερμότερον ὄνειρον καὶ παρουσιάσθη εἰς τοὺς γλαυκοεῖδεις ὀφθαλμούς του ὡς χρυσῆ πρωταπριλιά. Τί κρίμα !

Ἡμεῖς δὲν συμφωνοῦμεν διόλου μὲ τοὺς ἐκλογεῖς τοῦ ἐκ Μέσης βουλευτοῦ κ. Σταμούλη, θέλοντας διὰ σατυρικοῦ τρόπου νὰ τὸν ἐκδιάσουσιν νὰ λουσῶθῃ. Ὁ κ. Σταμούλης ἔχει τὰ φεγγάρια του· πότε στίλβει ἀπὸ πάνω ἕως κάτω ὡς δαρδῆς τῶν Πατησίων· καὶ πότε λαμπακοπᾷ ἐκ λίπους ὡς ρυπαρὸς ἀσκητῆς, ἄλλοτε μεταμφιένεται ἱμάτια περιηγητοῦ καὶ ἄλλοτε στολὴν Φίγαρω σὶ, Φίγαρω λὰ τοῦ Κουρέως τῆς Σιβιλίας. Καὶ διατί ὅλα αὐτὰ ; Εἰς ἀντίθεσιν τῶν ἄλλων βουλευτῶν, οἵτινες μὴ μεταβάλλοντες τὸν ἐξωτερικὸν ἄνθρωπον, μεταβάλλουσι τὸν ἐσωτερικόν. Περὶ ὧν λοιπὸν τῶν ἄλλων λέγεται συνήθως ὅτι ἀλλάζουν ἀρχὰς τόσον συχνὰ ὅσον καὶ πουκάμισα· ἀλλὰ περὶ τοῦ κ. Σταμούλη θὰ λεχθῇ μίαν ἡμέραν ὅτι ἀλλάζει πουκάμισα ὅπως ἀλλάζει καὶ ἀρχὰς—τὰς ὁποίας οὐδέποτε μετέβαλε.

Ἱατρός ἀθηναῖος ἀφορμὴν λαβὼν ἐξ ὧν ἐγράψαμεν περὶ τῆς εὐλογίας τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν καθηκόντων ὅσα ἔχει ἡ εταιρία τῆς ὑγιεινῆς κτλ. μᾶς ἠρώτησε : Διατί καὶ οἱ νέοι ἱατροὶ τοῦ Πειραιῶς δὲν ἔκαμαν ὅτι ἔκαμαμεν ἡμεῖς ἐδῶ, ὅταν ἡ εὐλογία ἦτο εἰς τὴν ἔντασίν της ; Πῶς δὲν προμηθεύονται καὶ αὐτοὶ δαμαλίδα καὶ ν' ἀρχίσουν νὰ ἐμβολιάζουσιν καθ' ἑκατοστύας, ὅπως ἡμεῖς ἐνταῦθα ; Καὶ μὰ τὴν ἀλήθειαν, κύριοι νεαροὶ ἢ μὴ τοιοῦτοι ἱατροὶ τοῦ Πειραιῶς, δὲν ἔχομεν τί ν' ἀπαντήσωμεν εἰς τὸν Ἀθηναῖον συναδέλφόν σας.

Ἡ πολύκροτος Δίκη Σκουζῆ ἀνεβλήθη διὰ τὴν Τρί-